

Α΄ Βα 16,1-13

Τά δώρα του Θεού

Σήμερα, παιδιά, θα γνωρίσουμε από πολύ κοντά την ιστορία ενός μικρού κοριτσιού, της Κατερίνας, που ήταν πάντα λυπημένη, γιατί αισθανόταν τιποτένια και άδικημένη από τη ζωή. Γιατί όμως; Άς τό δοῦμε!

Ἡ πρωταγωνίστρια τῆς ἱστορίας μας εἶναι μαθήτρια τῆς Β΄ Δημοτικοῦ. Γεννήθηκε μέ ἕνα πρόβλημα στό ἐπάνω χεῖλος· φαινόταν σάν νά εἶναι σχισμένο¹. Γι΄ αὐτό νιώθει πώς εἶναι πολύ ἄσχημη. Στά διαλείμματα κάθεται μόνη της. Ἄν καί εἶναι καλή μαθήτρια, ντρέπεται νά σηκώσει τό χεράκι της γιά νά πει αὐτό πού θέλει. Νιώθει πώς ὅλοι τήν κοιτοῦν παράξενα καί τήν κοροϊδεύουν. Οἱ γονεῖς της τή συμβουλεύουν νά μή στενοχωριέται, γιατί ἔχει τόσα ἄλλα ὄμορφα χαρίσματα. Ὅσοσο ἡ μικρή Κατερίνα δέν μπορεῖ νά ξεπεράσει τή στενοχώρια της.

Στή γιορτή της οἱ γονεῖς της τῆς χάρισαν ἕνα ξύλινο βαλιτσάκι μέ ὅλα τά σύνεργα τῆς ζωγραφικῆς καί ἡ γιαγιά ἕνα ὄμορφο εἰκονογραφημένο βιβλίο μέ τή ζωή τοῦ Μωυσῆ. Ἡ Κατερίνα διάβασε τό βιβλίο μέ πολύ ἐνδιαφέρον, γιατί ἦταν δῶρο τῆς ἀγαπημένης της γιαγιάς. Ἡ ζωή τοῦ Μωυσῆ ἦταν γεμάτη περιπέτειες καί αὐτό τῆς ἄρεσε πολύ. Ἐκεῖνο ὅμως πού πρόσεξε ἰδιαίτερα ἦταν ὅτι ἐνῶ ὁ Μωυσῆς εἶχε μιά δυσκολία στήν ὀμιλία, δέν στενοχωριόταν, ἀλλά

ἀξιοποίησε τὰ ἄλλα χαρίσματα πού τοῦ εἶχε δώσει ὁ καλός Θεός.

Θέλετε, παιδιά, νά ἀκούσετε τήν ἱστορία πού προκάλεσε τό ἐνδιαφέρον τῆς Κατερίνας; Βρίσκεται στό βιβλίο τοῦ Θεοῦ, τήν Ἁγία Γραφή.

Ἁγιογραφική διήγηση

Ὁ Μωυσῆς ἦταν Ἑβραϊόπουλο, ἀλλά γεννήθηκε στήν Αἴγυπτο. Ἐκεῖνα τὰ χρόνια δόθηκε διαταγή ἀπό τόν φαραῶ, δηλαδή τόν βασιλιά τῆς Αἰγύπτου, νά σκοτώνουν ὅλα τὰ ἀγοράκια τῶν Ἑβραίων, μόλις γεννιοῦνται. Ὁ Μωυσῆς σώθηκε, ὅταν ἦταν μωρό, μέ θαυμαστό τρόπο. Ἡ μητέρα του τόν ἔκρυψε μέσα σ' ἕνα καλάθακι, πού ἡ ἀδελφή του τό ἄφησε στόν ποταμό Νεῖλο. Ἡ κόρη τοῦ φαραῶ βρῆκε τό καλάθακι (βλ. «*Ἡ Βίβλος*», σ. 101) καί πῆρε τόν Μωυσῆ γιά δικό της τό παιδί, τόν υἱοθέτησε καί τόν μεγάλωσε σάν πριγκιπόπουλο μέσα στό παλάτι.

Ἦταν ἕνα ὁμορφο, χαριτωμένο ἀγόρι ὁ Μωυσῆς, μά εἶχε ἕνα πρόβλημα στήν ὁμιλία του. Ἦταν βραδύγλωσσος, δηλαδή μιλοῦσε ἀργά. Γι' αὐτό, ἀργότερα, ὅταν ἔγινε ἀρχηγός τοῦ ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, ἔβαζε συχνά τόν ἀδελφό του τόν Ἀαρών νά μιλάει ἀντί γι' αὐτόν.

Ἄν καί ἦταν βραδύγλωσσος ὁ Μωυσῆς, δέν τό ἔβαλε κάτω. Ἔμαθε πολλά γράμματα. **Ἄσκησε τόν ἑαυτό του** καί ἔγινε δυνατός στό σῶμα. Προπαντός ὅμως εἶχε δύναμη στήν ψυχή. **Δέν ἐπηρεάστηκε ἀπό ἐκείνους πού πίστευαν σιά εἶδωλα. Αὐτός πίστευε στόν ἀληθινό Θεό. Γιά χάρη τῆς πίστευς περιφρόνησε δόξες καί τιμές.** Ἄφησε κάποτε τό παλάτι καί προτίμησε νά γίνεῖ ἕνας ἀπλός βοσκός, πού ἔβοσκε τὰ πρόβατα τοῦ πεθεροῦ του, παρά νά ζεῖ μέ τόν φαραῶ καί τούς Αἰγυπτίους, πού πίστευαν σέ ψεύτικους θεούς.

Ὁ Θεός εἶδε τήν πιστή, ἥρωική καί καθαρή καρδιά τοῦ Μωυσῆ

καί τόν διάλεξε νά τόν κάνει **ἀρχηγό στόν πιστό του λαό, τόν Ἰσραήλ**. Ἡ δυσκολία πού εἶχε ὁ Μωσῆς στήν ὁμιλία δέν σάθηκε ἐμπόδιο στήν ἐκλογή τοῦ Θεοῦ, γιατί ὁ **Θεός δέν κοιτᾶ τά ἐξωτερικά χαρίσματα ἀλλά τήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου**.

Ἀξιόθηκε μάλιστα ὁ Μωσῆς **νά συνομιλήσει πολλές φορές μέ τόν ἴδιο τόν Θεό!** Ὁ Θεός τοῦ ἔδωσε δυό πέτρινες πλάκες ὅπου ἦταν γραμμένες οἱ **δέκα ἐντολές** (βλ. «*Ἡ Βίβλος*», σ. 140). Αὐτές παρέδωσε σάν νόμο στούς Ἰσραηλίτες. Εἶχε ἀκόμη τό χάρισμα νά **προφητεύει** καί νά κάνει πρωτάκουστα **θαύματα**, ὅπως θά δοῦμε σέ ἄλλες συναντήσεις μας.

Διαβάζοντας αὐτή τήν ἱστορία ἡ Κατερίνα προβληματίστηκε πολύ. Ἐκλείσει τό βιβλίο κάνοντας μιά προσευχή: «Θεέ μου, πού εἶσαι Θεός τοῦ Μωσῆ, σέ παρακαλῶ, βοήθησέ με κι ἐμένα νά μή νιώθω ἄσχημα μέ τά σχιστά μου χεῖλη! **Νά ἔχω θάρρος** καί νά μή διστάζω νά μιλῶ μπροστά στά ἄλλα παιδιά! **Μάθε με νά Σοῦ λέω «εὐχαριστῶ»** μέ αὐτά τά χεῖλη μου σέ ὅλη τή ζωή μου γιά ὅλα τά δικά Σου δῶρα!».

Μειονεξία-Αὐτοεκτίμηση

Ἐοῦς, παιδιά τί σᾶς ἔκανε ἐντύπωση ἀπό τή σημερινή μας διήγηση; ... Εἶναι, πράγματι, ἐντυπωσιακό ὅτι ὁ Μωσῆς, ἂν καί εἶχε ἓνα σωματικό ἐλάττωμα -ἦταν βραδύγλωσσος- ἀναδείχτηκε ἓνας ἀπό τούς σπουδαίους προφήτες τοῦ Θεοῦ καί ἀρχηγός ὅλου τοῦ λαοῦ του.

Μπορεῖ ὁ καθένας μας νά γίνει πολύ σημαντικός ἄνθρωπος, ὅ,τι πρόβλημα κι ἂν ἔχει. Στήν ἱστορία συναντοῦμε πολλούς ἀνθρώπους πού μέ τήν ἐργατικότητα, τή θέλησή τους καί τήν εὐλογία τοῦ Θεοῦ κατόρθωσαν μεγάλα πράγματα στή ζωή τους, ἂν καί εἶχαν

πολύ σοβαρά θέματα υγείας ή κάποια σωματικά ελαττώματα. Τί θά πετύχαιναν όλοι αυτοί, αν έλεγαν «δέν άξίζω τίποτε, δέν καταφέρνω τίποτε»; Θά είχαν μαραζώσει καί δέν θά τούς γνωρίζαμε σήμερα. **Αυτοί όμως όχι μόνο δέν τό έβαλαν κάτω, αλλά έγιναν καί εύεργέτες τής ανθρωπότητας!**

Πόσα μπορούμε νά πετύχουμε στή ζωή μας μέ τή βοήθεια του καλού Θεού! Άρκεϊ νά προσπαθοΰμε, όπως προσπάθησε ο βραδύγλωσσος Μωυσής.

Γι' αυτό, ως μή λυπόμαστε για κάποιο ελάττωμα ή πρόβλημα πού ίσως έχουμε. **Άς ανακαλύψουμε καί ως αξιοποιήσουμε όσα χαρίσματα μās έχει δώσει ο καλός Θεός!**

**Τά δώρα πού μου 'δωσε ο Θεός
θέλω νά ανακαλύψω
καί σε όλους γύρω μου
άπλόχερα νά τά σκορπίσω!**

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνα του προφήτη Μωυσή.
2. Τό σύνθημα του μαθήματος.
3. Ζωγραφιά.
4. Παιχνίδι σε αρχείο κειμένου καί προβολή:
«Ανακαλύπτω τά δώρα του Θεού».

Ύποσημειώσεις:

1. Άν υπάρχει στό κατηχητικό παιδί μέ παρόμοιο πρόβλημα, ἄς ἀποφύγουμε τό συγκεκριμένο παράδειγμα κι ἄς χρησιμοποιήσουμε ἓνα ἄλλο, π.χ. ἓνα παιδί πού κουτσαίνει, πού ἔχει κάποια ἀναπηρία...

2. Συμβαίνει κάποιες φορές ἓνα παιδάκι νά αισθάνεται ντροπή γιά κάτι: εἴτε γιὰτί δέν τά καταφέρνει πολύ καλά στό μαθήματα εἴτε ἐπειδή εἶναι κοντό ἢ παχουλό εἴτε ἐπειδή νομίζει πώς εἶναι ἄσχημο, ἴσως γιὰτί χάνει στό παιχνίδια, γιὰτί φοράει γυαλιά καί γιά διάφορους ἄλλους λόγους. Τότε συμπεριφέρεται κάπως περίεργα, διότι νομίζει ὅτι ὄλοι τό κοιτοῦν καί τό κοροϊδεύουν. Θυμώνει εὐκόλα ἢ μαλώνει μέ τά παιδιὰ χωρίς σοβαρή αἰτία ἢ ἀποφεύγει νά μιλάει, νά λέει τή γνώμη του, νά παίξει μέ τά ἄλλα παιδιὰ, νά κάνει φίλους.

Συμβαίνει, βέβαια, κάποιες φορές τό παιδί νά φαντάζεται ὅτι οἱ ἄλλοι δέν τό θέλουν ἢ τό κοροϊδεύουν. Ἀλλά κι ἄν ἀκόμη αὐτά δέν εἶναι τῆς φαντασίας του, πρέπει νά μάθει νά ἀντιμετωπίζει τέτοιες συμπεριφορές. Τά παιδιὰ χρειάζονται τή βοήθειά μας, ὥστε νά ψάξουν νά ἀνακαλύψουν τά δικά τους χαρίσματα. Ἡ αὐτοεκτίμηση καί ἡ σκέψη ὅτι ὁ Θεός ἐνδιαφέρεται γιά τόν κάθε ἄνθρωπο ἰδιαίτερα καί ξεχωριστά θά συντελέσουν στό νά αὐξηθεῖ ἡ αὐτοπεποίθησή τους καί νά εἶναι χαρούμενα.